

som forekomme meget hyppigt, og som man heller ikke vil være istand til at opdage ved alene at betragte Obligationen, idet det jo kan være, at det Hartkorn, som er tilstede, er belæsset med saadanne Byrder af forskjellig Art, at dets Værdi derved reduceres saaledes, at det ikke kan tages som en almindelig Norm. I denne Henseende maa det jo ikke oversees, at naar en Eiendom er belastet med mere Hartkorn, end der egentlig kan tilkomme den, saa er dette vildledende ikke alene derved, at det giver et falsk Begreb om Eiendommens Størrelse, men ogsaa derved, at der derigjennem paadrages Eiendommen betydelige Byrder baade til Stat og Commune, som altsaa paa anden Led forringe Eiendommens Værdi, og jeg kan overmaade vel tænke mig Eiendomme her i Landet, om hvilke det, idet de ere belæsede med temmelig stort Hartkorn, og ved Siden af at have en stor Byrde af Tiende ere beliggende i en Commune, hvor de communale Byrder ere meget betydelige, under noget uheldige Forhold kan være meget tvivlsomt, om de ere mere end 1000 Rd. værd pr. Tonde Hartkorn. Dernæst troer jeg ikke, — og denne Bemærkning vil jeg gjøre, fordi den Mulighed jo ikke er udelukket, at man til denne Brug vil benytte Proformaobligationer — at det forlanges, at Panteobligationer, for at erkendes for at være in optima forma, skulle indeholde Dplysninger om saadanne Byrder, som hvile paa Eiendommen, og som allerede findes i selve Skjodet, altsaa ikke Dplysninger om, hvorvidt der paahviler saadanne Eiendomme Arveskæftaagter eller Jordrente eller den Slags Byrder, som jo i en væsentlig Grad kunne forringe Hartkornets Værdi, og jeg skal i saa Henseende bemærke, at jeg ikke troer, at den almindelige Sprogbrug vil nægte at falde den Panteobligation, som er thinglæst næst efter saadanne Byrder, en Førsteprioritetsobligation. Alle disse Forhold føre efter min Overbeviisning, selv om man blev staaende ved det, som den ærede Forslagsstiller har foretrukket, nemlig,

at rette sig efter Hartkornet, til, at en Undersøgelse af Pantets Værdi ikke desto mindre er nødvendig, og er dette nødvendigt, saa maa jeg for mit Vedkommende sige, at jeg ikke finder, at disse Obligationer paa nogen Maade ere stiftede til at stilles til Sikkerhed for kongelige Dyptebøvler. Man kan ikke med Billighed forlange, at Administrationen skal paatage sig ikke blot den Uleilighed, der dermed vil være forbunden, men ogsaa Ansvar for, at disse Obligationer virkelig svare til deres Paalydende, og at denne Værdi vil vedblive at være tilstede, uanseet hvilke Forandringer Eiendommen kan undergaae. Det er ikke af de Ting, som høre til Undtagelserne eller ere useete, at Eiendomme ved Skatterestancer, Tienderestancer og ved Ilet Nøgt, Bygningers og Besætnings Forsald kunne synke saaledes i Priis, at de ikke mere afgive den Sikkerhed, som de gave, dengang Aaenet blev stiftet. Efter min Formening er en Undersøgelse saaledes nødvendig, og jeg finder det da ikke rigtigt at lægge Byrden og Ansvar for denne Undersøgelse over paa Administrationen for at fritage enkelte Kassebetjente, hvis Sag det er at staffe den anordningsmæssige Sikkerhed, for den Uleilighed eller maaskee Besøftning, som er forbunden med at staffe den Sikkerhed, som Loven forlanger. Der er en anden Bessaffenhed ved Prioritetsobligationer, som jeg maa lægge særdeles Vægt paa, og det er Besværligheden ved at realisere dem. Det er selvsølgelig en Fordring, som maa stilles, at den Værdi, som gives i Depositum som Sikkerhedsstillelse, maa være af den Bessaffenhed, at man uden Bannfæltighed kan realisere den, og at dette ikke er Tilfældet med Prioritetsobligationer, behøver neppe nogen længere Paavitsning. Jeg skal iøvrigt her bemærke, at det dog i hvert Fald vistnok ogsaa efter den ærede Forslagsstillers egen Mening maatte være nødvendigt, at der var stillet den Betingelse, at Obligationerne ikke for kortere eller længere Tid vare uopsigelige; men selv om dette ikke var Tilfældet, er det dog klart, at